

224. ՏԱՆՏԵՐՆ ՈՒ ՀՅՈՒՐԸ

Մըն մարթ քլինհում ա մըն օրիշ գյուղում ղոնաղ ինգյահում, պի-
րհում են տրա ըռաշին պեքլի են տինհում, վեր խուրդան պեքլի յա
ինհում: Էս ղոնաղըս տեսնում ա, վեր մըն պեքլին հացեն մեշին
դհլմհակ ընելիս շատ խրեկ ա իրևում, տրան հետի էլ հինչ ա՝
մտածում: Մտածում ա, վեր հենգլը-վեցը տինի մըն թիքյում,
վեր պատառ փորը մայա ինգլի:

Էտ դմրհումըտ հունց ա պըտահում, տընըտիրոշ կենգլը տես-
նում ա, վեր շան տղաս պեքլի շի թողալ: Ասում ա.—Ա՛ մարթ,
ժեր շինում մեռալը քանի-քանի՞ են թաղում:

Թա.—Եթե խնրդա յա ինհում, օխտը մըն տեղ են թաղում, թա
մընծ-մընծ ա ինհում, մըն-մըն են թաղում:

